

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2011. október 6. (*)

„Tagállami kötelezettségszegés – EUMSZ 63. cikk és az EGT-Megállapodás 40. cikke – A tőke szabad mozgása – Külföldi és belföldi nyugdíjalapok – Társasági adó – Osztalék – Mentesség – Eltérő bánásmód”

A C-493/09. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2009. december 1-jén

az **Európai Bizottság** (képviselik: R. Lyal és M. Afonso, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Portugál Köztársaság** (képviselik: L. Inez Fernandes és H. Ferreira, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, J.-J. Kasel, A. Borg Barthet, E. Levits (előadó) és M. Safjan bírák,
főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. március 24-i tárgyalásra

a főtanácsnok indítványának a 2011. május 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Bizottság keresetében annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Portugál Köztársaság – mivel a külföldi illetőségű nyugdíjalapok által kapott osztalékra magasabb adókulcsot alkalmazott, mint a belföldi illetőségű nyugdíjalapok által kapott osztalékra – nem teljesítette az EUMSZ 63. cikkből és az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 40. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 Az adókedvezményekről szóló törvény (Estatuto dos Benefícios Fiscais, a továbbiakban: EBF) 16. cikke (1) bekezdésének értelmében a portugál jogszabályoknak megfelelően létrehozott és működő nyugdíjalapoknak fizetett osztalék teljes mértékben mentes a társasági adó (Imposto

sobre o Redimento das Pessoas Colectivas, a továbbiakban: IRC) alól.

3 Az EBF 16. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ugyanezen cikk (1) bekezdésében elírt feltételek be nem tartása esetén nem lehet az elírt kedvezményben részesülni az érintett adóévben, mivel a nyugdíjalapot kezelő társaságok és a hasonló szervek, beleértve az önszegélyező szervezeteket is, felelősek elsődlegesen azon alapok és vagyonok adótartozása tekintetében, melyek kezelése őket terheli, és az esedékes adót e kezelőknek kell megfizetniük a társasági adóról szóló törvény (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas, a továbbiakban: CIRC) 120. cikkének (1) bekezdésében elírt határidőig.

4 A CIRC 4. cikkének (2) bekezdése elírja, hogy azok a jogi személyek és egyéb jogalanyok, amelyek székhelye vagy központi ügyvezetésének helye nem Portugáliában található, csak a belföldön szerzett jövedelmük után tartoznak az IRC alá. A CIRC 80. cikke (4) bekezdésének c) pontja pontosítja, hogy az IRC 20%-os mérték, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények rendelkezéseitől független.

5 A CIRC 4. cikke (3) bekezdése c) pontjának 3. alpontja értelmében azon tőkebefektetések jövedelmei, melyek kifizetése Portugáliában belföldi illetőség vagy belföldi székhellyel, központi ügyvezetési hellyel rendelkezik, illetve amelyek kifizetésére az ebben a tagállamban található állandó telephely köteles, a külföldi illetőségek Portugáliában adóköteles jövedelmének részét képezik.

6 A CIRC 88. cikke (1) bekezdésének c) pontja, (3) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése értelmében a szóban forgó IRC forrásadó formájában kerül kivetésre.

7 A CIRC 88. cikkének (11) bekezdése értelmében:

„Az IRC alá tartozó jogalanyok által a teljes vagy részleges adómentességet élvező adóalanyoknak kiosztott nyereségek – ideértve ebben az esetben a tőkejövedelmeket is – önmagukban 20%-os mértékű adó alá tartoznak, amennyiben az osztalékra jogosító társasági részesedések az osztalékfizetés időpontját megelőző évben nem maradtak megszakítatlanul ugyanazon adóalany kezében, illetve azokat nem vették meg ezen időtartam leteltéig.”

8 A CIRC 88. cikkének (12) bekezdése elírja:

„A (11) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően meghatározott adó összegéből le kell vonni az esetleges forrásadót, amely ebben az esetben a 90. cikk (2) bekezdése értelmében nem vonható le.”

A pert megelőző eljárás

9 2007. március 23-án a Bizottság felszólító levelet küldött a Portugál Köztársaságnak, amelyben azt állította, hogy a külföldi illetőségű nyugdíjalapok által kapott osztalékokat és kamatokat hátrányos adójogi elbánásban részesít portugál adórendelkezések összeegyeztethetetlenek az EK 56. cikkel és az EGT-Megállapodás 40. cikkével.

10 Mivel a Bizottság nem találta kielégítőnek a Portugál Köztársaság 2007. június 18-i válaszát, 2008. május 8-án indokolással ellátott véleményben felszólította, hogy a kézhezvételtől számított két hónapon belül tegye meg az abban foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

11 2008. augusztus 14-én kelt válaszlevelében a Portugál Köztársaság elismerte, hogy a szóban forgó adórendszer korlátozza a tőke szabad mozgását, azonban az ilyen korlátozás igazolható az uniós jog szerint. Különösen azzal érvel, hogy a Portugáliában honos

nyugdíjalapokra vonatkozó kedvezőbb adószabályozást az azokra vonatkozó különleges szabályok igazolják.

12 Mivel a Bizottság a Portugál Köztársaság válaszát nem találta kielégítőnek, a jelen kötelezettségmegállapításra iránti kereset megindítása mellett döntött.

A Bíróság elíteli eljárás

13 A Bíróság Hivatalához 2010. április 8-án benyújtott iratban és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének harmadik bekezdése, valamint annak eljárási szabályzata 93. cikke alapján az EFTA Felügyeleti Hatóság kérte, hogy a Bizottság kérelmének támogatása végett a jelen ügyben beavatkozhatson az eljárásba.

14 2010. július 15-i végzésével a Bíróság elnöke ezt a kérelmet elutasította.

A keresetről

A felek érvei

15 A Bizottság állítása szerint a nyugdíjalapokra alkalmazandó portugál adószabályozás a hivatkozott alapok illetőségétől függően eltérő bánásmódot ír elő. Így a portugál jogszabályoknak megfelelően létrehozott és működő nyugdíjalapoknak fizetett osztalék teljes mértékben mentes az IRC alól, míg a külföldi illetőségű nyugdíjalapok részére fizetett osztalék IRC-köteles.

16 A Bizottság ezen eltérő bánásmódban a tőke szabad mozgásának korlátozását véli felfedezni annyiban, amennyiben az a külföldi illetőségű nyugdíjalapok számára kevésbé vonzóvá teszi a portugál társaságokba történő befektetést.

17 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a Portugál Köztársaság pontosítja, hogy a 88. cikkének (11) bekezdése értelmében nem áll fenn eltérő bánásmód a belföldi és a külföldi illetőségű nyugdíjalapok között, amennyiben a kifizetett osztalékokra jogosító társasági részesedésekkel az az osztalékokban részesülő alap egy évnél rövidebb ideig rendelkezett, mivel e jövedelmek ebben a két esetben IRC-kötelesek.

18 A többi esetben a Portugál Köztársaság elismeri a tőke szabad mozgása korlátozásának fennállását, úgy érvel azonban, hogy az két szempontból is igazolható.

19 Először is a nyugdíjalapokra vonatkozó adószabályozást az adórendszer koherenciája igazolja. Így a belföldi nyugdíjalapok jövedelmeinek adómentességét kiegyenlíti a Portugáliában honos jogosultak részére folyósított nyugdíjaknak a természetes személyek jövedelemadója címén való adóztatása. A nyugdíj területén e nyomós közérdek tág értelmezése szükséges a társadalombiztosítási rendszer pénzügyi egyensúlyát érintő bármely kockázat elkerülése végett.

20 Másodszor a Portugál Köztársaság úgy érvel, hogy az IRC alóli mentesség belföldi illetőségű nyugdíjalapokra történő korlátozása az adóellenőrzések hatékonyságához kapcsolódó követelményeken alapul. Így az e mentességben való részesülés törvényi feltételei megkövetelik, hogy az abban részesülni kívánó alapokat közvetlenül a portugál adóhatóságok ellenőrizhessék.

21 Így Portugáliában a belföldi illetőségű nyugdíjalapok nemcsak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 235., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 350. o.) szerinti különösen szigorú prudenciális és befektetvédelmi követelményeinek vannak alávetve, hanem a portugál jog sajátos, különösen a pénzügyi felelősség területén fennálló kiegészítő feltételeinek is. Így az EBF 16. cikkének (4) bekezdése többek között előírja, hogy a

nyugdíjalap?kezel? társaságok felel?sek els?dleges en azon alapok és vagyonok adótartozása tekintetében, melyek kezelése ?ket terheli.

22 Márpedig e tényez?k ellen?rzése különösen összetett, és ahhoz az szükséges, hogy a portugál adóhatóságok közvetlenül tudjanak az IRC alól mentes nyugdíjalapokhoz fordulni. Különösen az IRC alóli mentességre vonatkozó portugál jogszabályok be nem tartása esetén az IRC címén járó összegek megtérítéséhez elengedhetetlen az alaptól történ? közvetlen behajtás. Az ilyen behajtást lehetetlen biztosítani a más tagállamban honos nyugdíjalapok esetében, és annál kevésbé az EGT?Megállapodásban részes harmadik államban honosak tekintetében, mivel abban az összefüggésben nem alkalmazhatók az adóügyekben történ? együttm?ködésre vonatkozó uniós rendelkezések.

23 A Bizottság ezen érvekre adott válaszként úgy érvel, hogy el?ször is az adórendszer koherenciájára alapított igazolás nem fogadható el a t?ke szabad mozgásának a nyugdíjalapokra vonatkozó portugál adószabályozásból következ? korlátozása vonatkozásában.

24 Így egyrészt külföldi illet?ség? nyugdíjalapok jövedelmeire kivetett IRC nem képezi a társadalombiztosítás finanszírozásának közvetlen forrását. Másrészt Az IRC?mentességb?l ered? adóbevételek kieséseknek a nyugdíjak megadóztatása révén történ? ellentételezése csak akkor hatékony, ha e nyugdíjak jogosultjai portugáliai illet?ség?ek.

25 Másodszor a Bizottság álláspontja szerint a szóban forgó korlátozás az adóellen?rzések hatékonyságához kapcsolódó megfontolásokkal sem nem igazolható.

26 Ugyanis egyrészt az állítólagos versenyel?ny, amelyben a külföldi illet?ség? nyugdíjalapok a tiszteletben tartandó követelmények vonatkozásában részesülnek, nem igazolja a tekintetükben alkalmazott kedvez?tlenebb adójogi bánásmódot.

27 Másrészt a külföldi illet?ség? nyugdíjalapokkal szemben alkalmazott adójogi elbánás nem tekinthet? olyanak, mint amely védi azokat a társaságokat, amelyekbe ezen alapok befektetnek, valamint a portugáliai illet?ség? magánszemélyeket. Ez csak az IRC alóli mentességre való jogosultságot korlátozza a belföldi illet?ség? nyugdíjalapokra, anélkül hogy lehet?séget adna a külföldi illet?ség? nyugdíjalapok számára annak bizonyítására, hogy a belföldi illet?ség? nyugdíjalapok által nyújtottakkal egyenérték? biztosítékokat képesek adni. Ebb?l következ?en és a Portugál Köztársaság által el?adott célok megvalósítása végett elégséges a külföldi illet?ség? nyugdíjalapoktól megkövetelni, hogy igazolják jogállásukat, és azt a jogi hátteret, amely alapján eljárnak, mivel az uniós jog, illetve az EGT?Megállapodásban részes államokra vonatkozó több? és kétoldalú megállapodások által el?írt együttm?ködési és kölcsönös segítségnyújtási mechanizmusok lehet?vé teszik, hogy a portugál adóhatóságok elvégezzék a szükséges vizsgálatokat, és akár az adótartozások behajtását is.

A Bíróság álláspontja

A t?ke szabad mozgása korlátozásának fennállásáról

28 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, t?kemozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetékesség?eket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illet?ségével rendelke?ket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (a C?436/08. és C?437/085. sz., Haribo Lakritzen Hans Riegel és Österreichische Salinen egyesített ügyekben 2011. február 10?én hozott ítélet [az EBHT?ban még nem tették közzé] 50. pontja).

29 Azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a tőke mozgások korlátozásának minősül-e az olyan nemzeti szabályozás, mint amelyről az alapügyben szó van, meg kell állapítani, hogy az IRC-mentességhez a portugál illetőségű társaságok által a nyugdíjalapoknak kifizetett osztalékoknak két feltételnek kell megfelelniük. Egyrészt a portugál jognak megfelelően létrehozott és működő nyugdíjalapoknak kell az osztalékokat fizetni. Másrészt az ezen osztalékokra jogosító társasági részesedéseknek legalább az osztalékfizetés időpontját megelőző évben megszakítatlanul ugyanazon nyugdíjalap kezében kellett maradniuk, vagy azokat meg kellett őrizni ezen időszak elteltéig.

30 Következésképpen a szóban forgó nemzeti szabályozásban előírt első feltétel miatt a külföldi nyugdíjalapok számára kevésbé vonzó a portugál társaságokba történő befektetés, mint a belföldi nyugdíjalapok számára. Ugyanis kizárólag az első esetben tartoznak 20%-os IRC alá a portugál társaság által kifizetett osztalékok – akkor is, ha az osztalékokra jogosító társasági részesedések az osztalékfizetés időpontját megelőző minimális, egyéves időszakban megszakítatlanul a kérdéses alapok kezében maradtak. Ezen eltérő bánásmód hatása, hogy visszatartja a külföldi nyugdíjalapokat a portugál társaságokba való befektetéstől, illetve a portugáliai illetőségű megtakarítókat attól, hogy ilyen nyugdíjalapokba fektessenek.

31 A hivatkozott eltérő bánásmód nem áll azonban fenn, ha a belföldi társaság által kifizetett osztalékokra olyan társasági részesedések jogosítottak, amelyek nem maradtak az osztalékfizetés időpontját megelőző évben megszakítatlanul ugyanazon adóalany kezében. Ugyanis a CIRC 88. cikkének (11) bekezdése értelmében az EBF 16. cikkének (1) bekezdésében előírt mentesség nem alkalmazható e feltételek mellett, így ezen osztalékokat IRC terheli, függetlenül azon alapok illetőségétől, amelyek részére kifizetik őket.

32 E feltételek mellett meg kell állapítani a portugáliai illetőségű társaságok által a több mint egy évig valamely nyugdíjalapot megillető társasági részesedések alapján kifizetett osztalékok adóztatása tekintetében, hogy a vitatott szabályozás főszabály szerint a tőke szabad mozgása EUMSZ 63. cikkben tiltott korlátozásának minősül.

A vitatott jogszabályok igazolására alkalmas okokról

33 Ahogy az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, a tőke szabad mozgását korlátozó nemzeti intézkedések az EUMSZ 63. cikkben említett indokokkal vagy nyomós közérdekkel igazolhatók, amennyiben azok alkalmasak az elérni kívánt célkitűzés megvalósítására, és nem lépik túl az eléréséhez szükséges mértéket (a C-233/09. sz., Dijkman és Dijkman/Lavaleije ügyben 2010. július 1-jén hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 49. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 A Portugál Köztársaság szerint a vitatott jogszabályokat igazolja egyrészt az adórendszer koherenciájának, másrészt pedig a nyugdíjalapokra vonatkozó, a vitatott társasági adó alóli mentességhez szükséges követelmények ellenőrzése hatékonyságának megőrzésére alapított indokok.

– Az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségességéről

35 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábban elismerte, hogy az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségessége igazolhatja az EK-Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlásának korlátozását (a C-418/07. sz. Papillon ügyben 2008. november 27-jén hozott ítélet [EBHT 2008., I-8947. o.] 43. pontja, valamint a fent hivatkozott Dijkman és Dijkman/Lavaleije ügyben hozott ítélet 54. pontja).

36 Az ilyen igazolásra alapított érvek helytállóságához a Bíróság megköveteli, hogy közvetlen kapcsolat legyen megállapítható az adott adókedvezmény és az e kedvezménynek valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között, és e kapcsolat közvetlen jellegét a szóban forgó szabályozás által követett célra tekintettel kell megállapítani (a fent hivatkozott Papillon-ügyben hozott ítélet 44. pontja, valamint a fent hivatkozott Dijkman és Dijkman-Lavaleije ügyben hozott ítélet 55. pontja).

37 E tekintetben a Portugál Köztársaság nem bizonyította a jog által megkívánt módon az ilyen kapcsolat fennállását, mivel csak azzal érvelt, hogy a társaságiadó-mentesség ellentételezi a belföldi illetőségű nyugdíjalapok tagjai által a kapott nyugdíj után Portugáliában fizetendő jövedelemadót, és így lehetővé teszi e jövedelmek kettős adóztatásának a megelőzését.

38 Mindent egybevetve meg kell állapítani, hogy egyrészt a vitatott szabályozásból nem következik, hogy a külföldi illetőségű nyugdíjalapok által a portugáliai illetőségű jogosultaknak kifizetett jövedelmek nem jövedelemadókötelesek. Így az ilyen körülmények között a külföldi alapoknak kifizetett osztalékok társaságiadókötelesek, és az ezen alapok által a belföldi jogosultaknak kifizetett összegek jövedelemadókötelesek.

39 Másrészt amikor valamely belföldi alap külföldi jogosultnak fizet ki jövedelmet, a kapott osztalék társaságiadómentes, bármilyen adójogi bánásmód vonatkozik is az ezen alap által kifizetett jövedelmekre az azokban részesülők illetősége szerinti államban.

40 Továbbá a portugál nyugdíjrendszer fenntartása biztosításának szükségességére alapított érvet illetően a Portugál Köztársaság nem nyújtott semmilyen olyan magyarázatot, amely alapján meghatározható lenne, hogy a külföldi alapoknak kifizetett osztalékok társaságiadómentessége milyen mértékben veszélyeztetné e rendszer finanszírozását.

41 Így a Portugál Köztársaság által eladott szempontokra tekintettel az utóbbi nem hivatkozhat az az adórendszer koherenciája megőrzésének szükségességére a tőke szabad mozgása vitatott szabályozásból következő korlátozásának igazolására.

– Az ellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességéről

42 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségessége olyan nyomós közérdeknek minősül, amely igazolhatja a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlásának korlátozását (a fent hivatkozott Dijkman és Dijkman-Lavaleije ügyben hozott ítélet 58. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 A Portugál Köztársaság szerint az IRC-mentesség a 2003/41 irányelvben és a portugál jogszabályokban előírt követelmények nyugdíjalapok általi tiszteletben tartásának az ellentételezése.

44 Különösen a belföldi nyugdíjalapok által az IRC-mentességhez teljesítendő feltételek a portugál nyugdíjrendszer fenntartása biztosítására irányulnak, mivel az igazgatás, a működés és a pénzügyi felelősség területén különösen szigorú követelményeknek vetik alá ezen alapokat. Márpedig e követelmények adóhatóságok általi ellenőrzése csak akkor lehetséges, ha a nyugdíjalapok portugáliai illetőségűek.

45 E tekintetben meg kell azonban állapítani, hogy a vitatott szabályozás eleve kizárja a külföldi illetőségű nyugdíjalapokat az IRC-mentességből, anélkül hogy lehetővé tegye biztosítani számukra annak bizonyítására, hogy megfelelnek a portugál szabályozás által előírt követelményeknek. Így a Portugál Köztársaság nem állíthatja, hogy a belföldi és a külföldi illetőségű nyugdíjalapokra az

IRC?mentesség tekintetében megállapított eltér? bánásmód a hivatkozott jogszabályokban el?írt követelmények belföldi nyugdíjalapok általi tiszteletben tartásának ellentételezését képezi. Ugyanis a külföldi illet?ség? nyugdíjalapok semmi esetben sem részesülhetnek e mentességben, még ha meg is felelnek a mentességhez szükséges követelményeknek.

46 Márpedig az olyan nemzeti szabályozás, amely abszolút módon akadályozza a nyugdíjalapot abban, hogy bizonyítsa, megfelel azoknak a követelményeknek, amelyek alapján részesülhetne az IRC?mentességben, ha portugáliai illet?ség? lenne, nem igazolható az adóellen?rzések hatékonyságával. Ugyanis nem zárható ki eleve, hogy a a Portugál Köztársaságtól eltér? tagállamban honos nyugdíjalapok releváns bizonyítékokat lennének képesek szolgáltatni a portugál adóhatóságok számára annak érdekében, hogy ez utóbbiak egyértelm?en és pontosan ellen?rizzék, hogy ezen alapok az illet?ségük szerinti államban megfelelnek a portugál jogszabályokban el?írtakkal egyenérték? követelményeknek.

47 E megfontolás annál inkább igaz mind az Európai Unió tagállamaira, mind az Európai Gazdasági Térség (EGT) államaira, mivel – amint azt a f?tanácsnok az indítványa 57. és 58. pontjában megállapította – a Portugál Köztársaság által az ellenkérelmében hivatkozott, 2006. január 20?i 12/2006. sz. törvényerej? rendelet a 2003/41 irányelv átültetését szolgálja, amelynek hatályát kiterjesztették az EGT?államokra is.

48 Mindenesetre nem tekinthet? arányosnak sem a külföldi illet?ség? nyugdíjalapok abszolút kizárása Portugáliában a belföldi illet?ség? nyugdíjalapoknak biztosított adómentesség?l a vonatkozó adatok beszerzésének és az adótartozások beszedésének a Portugál Köztársaság által állított nehézségére tekintettel.

49 Ugyanis el?ször is a Portugál Köztársaságtól eltér? tagállamban honos alapok esetében a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történ? kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19?i 77/799/EGK tanácsi irányelv (HL L 336., 15. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 63. o.), valamint a az egyes lefölözésekb?l, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekb?l ered? követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2008. május 26?i 2008/55/EK tanácsi irányelv (HL L 150., 28. o.) együhtm?ködési és segítségnyújtási keretet biztosít a portugál hatóságoknak, amely lehetővé teszi számukra a nemzeti jogszabályok által megkövetelt adatok beszerzését, valamint a külföldi illet?ség? nyugdíjalapok esetleges adótartozásainak behajtását.

50 Másodszor az EGT?tagállamban honos nyugdíjalapokat illet?en igaz ugyan, hogy a jelen ítélet el?z? pontjában leírt eljárások nem alkalmazhatók maradéktalanul, meg kell azonban állapítani, hogy egyrészt a vitatott szabályozás nem rendeli alá a társaságiadó?mentességet a Portugál Köztársaság és az EGT?tagállamok közti kétoldalú segítségnyújtási egyezmény létének, amely lehetővé tenné az Unió tagállamai közöttihez hasonló együhtm?ködést és segítségnyújtást. Másrészt, amint azt a f?tanácsnok az indítvány 70. pontjában megállapította, a t?ke szabad mozgását a vitatott szabályozásnál kevésbé korlátozó intézkedéseket is be lehet vezetni az adótartozások beszedése végett, mint például az e tartozások megfizetéséhez szükséges pénzügyi biztosítékok el?zetes felmutatásának kötelezettségét.

51 Következésképpen a t?ke szabad mozgásának a vitatott szabályozásból következ? korlátozása nem igazolható a Portugál Köztársaság által hivatkozott okokkal.

52 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Portugál Köztársaság – mivel a társaságiadó?mentességet kizárólag a portugál illet?ség? nyugdíjalapok számára tartotta fenn – nem teljesítette az EUMSZ 63. cikkb?l és az EGT?Megállapodás 40. cikkéb?l ered? kötelezettségeit.

A költségekről

53 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel peresztes lett, a Portugál Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Portugál Köztársaság – mivel a társaságiadómentességet kizárólag a portugál illetőségű nyugdíjalapok számára tartotta fenn – nem teljesítette az EUMSZ 63. cikkből és az Európai Gazdasági Térség létrehozásáról szóló, 1992. május 2-i Megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a Portugál Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások

*Az eljárás nyelve: portugál.